

1. MIRIAM SENTLER — *Janus Walk – A Lament for Lost Rites* (2018/2020)

Kunstenaar/onderzoeker Miriam Sentler is geïnteresseerd in het verdwijnen en verschijnen van culturele en natuurlijke objecten in veranderende landschappen. Zij is gefascineerd door de directe wisselwerking tussen mens en omgeving en de manier hoe landschappen vorm krijgen door deze objecten. Binnen *Exploded View* richt zij zich op de relatie tussen fysieke en efemere tradities, die gerelateerd zijn aan de geschiedenis van de Via Appia Antica als religieuze pelgrimsroute. Hiermee wil zij zichtbaar maken hoe de wandeling over deze weg door de tijd heen veranderd is door het drukke stadsleven en het toenemende verkeer in Rome.

2. ELINE KERSTEN — *Underworld* (2019/2020) i.s.m. JACQUELINE HEEREMA — *I noticed a rather uncomfortable sensation* (2019/2020)

De grond van de Via Appia onderscheidt zich vanwege zijn vruchtbare kwaliteiten door de aanwezigheid van lava. In haar project benadert kunstenaar/curator Eline Kersten de aarde of grond als een wereld op zich en als een web van levende entiteiten dat fungeert als thuisbasis van micro-organismen, bacteriën, fungi, dieren en insecten. Het is ook de plek waar menselijke lichamen zijn begraven en in de loop van de tijd zijn ontbonden. De grond draagt daarom de herinnering van de mensheid. Samen met het begeleidende essay van Maria Puig de la Bellacasa toont *Underworld* dat de grond onder onze voeten als natuurlijk erfgoed gezien kan worden. Eline Kersten werkte samen met een aantal geologen, een vulkanoloog en architect Gijs Pyckevet (studio ABDR, Rome).

Tijdens de onderzoeksfase van *Exploded View* (Via Appia park in Rome en Amstelpark in Amsterdam) ontdekten Eline Kersten en kunstenaar/curator Jacqueline Heerema een gedeelde fascinatie voor de bodem. Jacqueline Heerema benadert in samenwerking met wetenschappers en klimaatactivisten de ondergrond van 'Land in wording' in het Amstelpark als levend klimaatarchief. Hun dialoog wordt tijdens de tentoonstelling en het publieksprogramma voortgezet.

3. PAVÈL VAN HOUTEN — *Parco Pietà* (2019/2020)

Pavèl van Houten onderzoekt de complexe relatie tot behoud en beheer van het Parco Regionale dell'Appia Antica en hoe die wordt vertaald in de dagelijkse handelingen van de parkbeheerders. Tussen 2018 en 2020 werkte hij samen met een boswachter, een archeoloog, een gids en een tuinman in zowel het Via Appia park als het Amstelpark. Hij filmde de specifieke handelingen die zij verrichten: van het rooien van planten, restaureren van monumenten tot het verzamelen van plastic. Hierin zag van Houten een parallel met de Pietà van Michelangelo, en dan vooral in de handen van Maria: de één grijpt Jezus stevig vast, de ander staat los van zijn lichaam. Van Houten herkende deze paradoxale houding in zijn gefilmde performance: de spanning tussen behouden en loslaten.

TRANSFUSIONI: Silvia Stucky, Paola Romoli Venturi

Silvia Stucky en Paola Romoli Venturi werken onder het project *Transfusioni* in Rome. Het project, bedacht en begeleidt door curator Anna D'Elia in samenwerking met kunstenaar Tomaso Binga (Bianca Menna), heeft als doel om 'transfusies' van ideeën, plaatsen, contexten en onderwerpen tussen Italiaanse en buitenlandse kunstenaars van verschillende achtergronden en praktijken te bevorderen en te stimuleren.

4. PAOLA ROMOLI VENTURI — *BASOLO's View* (2019)

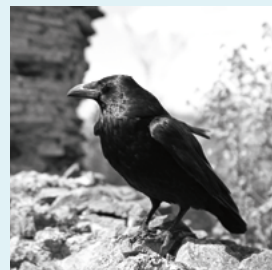
Het *BASOLO's View* project start vanuit het vulkanische gesteente basalt, dat de Via Appia Antica bij Rome vormt. Paola Romoli Venturi creëert een explosietekening van de Via Appia in verschillende fysieke, historische en conceptuele richtingen van Rome naar Brindisi. Romoli maakte muzieknotaties van verschillende delen van de weg waar de basaltblokken liggen, en nodigde muzikanten uit om de partituur te spelen. Deze *BASOLO's sound* vormt de basis voor haar performatief werk, waarin zij het publiek actief betreft.

5. SILVIA STUCKY — *Come l'acqua che scorre | Like flowing water – Il segreto delle piante – The secret of plants* (2019)

Silvia Stucky is geïnteresseerd in de cyclische herhaling van het ritme van de natuur in haar oneindige diversiteit. Dit thema wordt weerspiegeld in Stucky's tekeningen *Il segreto delle piante* en in haar video *Come l'acqua che scorre*, waarvan de muziek is gecomponeerd door Alvin Curran (*On The*

Roads, geluidscompilatie voor Deutschland Radio Kultur, 2007). Op het eerste gezicht lijkt het Via Appia park gebruikt te worden voor te wandelen, joggen, fietsen, paardrijden en om honden uit te laten. De monumenten, standbeelden en antieke fragmenten tonen hun immobiliteit, terwijl mensen, planten, licht en lucht daar omheen bewegen en juist veranderlijk zijn.

6. JASPER COPPES — *CORVO* (2019/2020)

Jasper Coppes ziet erfgoedlandschappen zoals het Parco Regionale dell'Appia Antica als testruimtes waar de interactie tussen menselijke verhalen en natuurlijke processen kan worden beoefend. Hij vraagt zich af hoe het park deze interactie tussen mensen en niet-menselijke entiteiten faciliteert. Kan het park een plek worden waar de relatie tussen mens en niet-mens opnieuw wordt gezien? Nieuwsgierig naar wat andere bewoners te zeggen hebben over hun erfgoed, verkent hij het park door de ogen van een ongewone gids: een kraai. Hij neemt hiervoor de film *Uccellacci e Uccellini* (1966) van Pier Paolo Pasolini als uitgangspunt. Daarin wordt, tegen het decor van het landschap rondom de Via Appia Antica, een kraai opgevoerd als linkse intellectueel. In Coppes' film krijgt de kraai de hoofdrol. Ontdaan van zijn antropomorfische stem, begeleid hij de toeschouwer door hetzelfde gebied.

7. WOUTER OSTERHOLT — *Una Forza del Passato* (2019/2020)

Het doel van Wouter Osterholt's project is de aandacht te vestigen op de vergeten geschiedschrijving van het Borghetto Latino, een voormalige sloppenwijk in het Via Appia park, die op last van de bewoners zelf werd afgebroken tijdens een protest in 1969. Deze revolutionaire opstand vormde een sleutelmoment in de geschiedenis van de Italiaanse volkshuisvestingsbeweging. Desondanks is er tegenwoordig niets in het park dat herinnert aan de roemruchte geschiedenis van de verdwenen wijk. Om dit gebrek te compenseren werden de overblijfselen – in samenwerking met kunst- en architectuurstudenten van resp. de Accademia di Belle Arti di Roma en de Università Roma Tre – door middel van een "archeologische opgraving" in kaart gebracht. De onderzoeksresultaten worden verwerkt in een monument ter nagedachtenis aan Borghetto Latino.

8. MAARTEN DAVIDSE — *The Concious Collective* (2019/2020)

Het Parco Regionale dell'Appia

Antica bestaat voor 85% uit privaat bezit zoals villa's en landerijen. Daarnaast worden de publiekelijk toegankelijke delen van het park dagelijks bezocht door 100en bewoners, bezoekers en toeristen die er wandelen, sporten, picknicken, etc. Al deze verschillende gebruikers nemen het park op een unieke wijze waar. Voor *Exploded View* heeft beeldend kunstenaar Maarten Davidse in samenwerking met planoloog Victor van Maldegem onderzoek gedaan naar die verschillende manieren waarop het park wordt waargenomen. Het onderzoek en werk van Davidse toont de perspectieven in vier miniaturullandschappen en vier films.

9. LEONID TSVETKOV — *Desire Lines* (2019/2020)

Leonid Tsvetkov is geïnteresseerd in de concepten "landschap" en "territorium", en dan met name in de invloed van menselijk handelen op de grens ertussen. In *Exploded View* onderzoekt hij hoe paden en wegen functioneren als tekensystemen voor keuzes en besluitvorming. Als een soort "tussenintelligentie" vormen netwerken en paden een syntaxis die hun eigen verhaal vertellen. Routes worden niet alleen aangelegd, maar worden ook door ons onthuld. Het landschap zelf dicteert de manieren waarop het moet worden doorkruist, door een bepaalde intelligentie die we kunnen proberen te lezen, maar die onze eigen ontwerpen ook ver te boven gaat. Op

die manier beschouwd, zijn paden weliswaar gemaakt door de mens, maar had het landschap ze hiertoe reeds voorbestemd, in afwachting van omstandigheden die de mens uitnodigden een gebied te doorkruisen.

10. DANIELA DE PAULIS — *De Droom van Cicero / Il Sogno di Scipione* (2019/2020)

Kunstenaar/onderzoeker Daniela de Paulis verkent het Parco Regionale dell'Appia Antica aan de hand van luchtfoto's in samenwerking met de Italiaanse militaire luchtvaart. De Paulis is geïnspireerd door *De Droom van Cicero*, een literaire dialoog waarin Cicero beschrijft hoe de Romeinse tribuun Scipio Aemilianus in een droom neerkijkt op het heelal, en inziet hoe klein de menselijke wereld is in vergelijking met de kosmos. In de Middeleeuwen werd de tekst beschouwd als belangrijk voorbeeld van klassieke filosofie en kosmologie, en wordt tegenwoordig in de filosofie vertaald als een "View from Above". In haar project reconstrueert De Paulis de allereerste vlucht over het antieke Rome aan de hand van oorspronkelijke filmbeelden van de gebroeders Wright, die op 15 april 1909 boven het Parco Archeologico di Centocelle vlogen, onderdeel van het Parco Regionale dell'Appia Antica.

11. CURDIN TONES & FRANK MÜLLER — *Out of Myself / Fuori di testa* (2019)

Beeldend kunstenaar Curdin Tones en geograaf Frank Müller verrichten artistiek onderzoek naar de samenhang tussen intimiteit en openbaarheid. De openbare ruimte suggereert een publieke manier van leven: rondhangen, onverwachte ontmoetingen met vreemden, etc. Echter vraagt de openbare ruimte niet vanzelfsprekend om interesse in de omgang met de ander. In hun deelname aan *Exploded View* stellen Tones en Müller de samenhang tussen een speciale gids, zijn gebruikers en de parkomgeving als een dynamische assemblage voor. De gids stimuleert intersubjectiviteit en biedt multifunctioneel gebruik, waardoor een voortdurende decentralisatie van het zelf in de sociaal-materiële omgeving van een park mogelijk wordt.

Zie voor de verschillende projecten: www.explodedview.net/ projecten